

VONNIS

nummer : 3318

datum : 25.9.2006

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.23.13645-01

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

TEGEN :

**zonder beroep
geboren te | op
wonende te
thans wonende te
Belg**

BETICHT VAN:

te

van 23 december 2003 tot minstens op 8 oktober 2005.

Bij inbreuk op de artikelen 74 lid 1 en 82 van de gemeentelijke bouw- en woningverordening, goedgekeurd door de gemeenteraad van op 11 september 1984, en door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 26 maart 1986 (BS 21.05.1986), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (BS 08.06.1999), als eigenaar van

het onroerend goed gelegen te
gekadastreerd als
met een globale oppervlakte van 74 m²
eigendomakte verleden op 23 december 2003,

het goed niet in gezonde en veilige toestand te hebben gebracht of bewaard vanaf 1 mei 2000 namelijk door hoger genoemd pand in een staat van bouwvalligheid of in een onhygiënische toestand te hebben gebracht en/of gelaten, welk een gevaar uitmaken voor de volksgezondheid of de veiligheid van de bevolking;

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te , dd. 12 december 2005

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester , advocaat bij de balie te , kantoorhoudende te

Ter zitting van 26 juni 2006 is gebleken dat de aan beklaagde ten laste gelegde feiten dienen te worden geherkwalificeerd als :

Te

Meermaals, op niet nader te bepalen data tussen 22 december 2003 en 9 oktober 2005, onder meer op 8 oktober 2005,

Bij inbreuk op de artikelen 74 lid 1 en 82 van de gemeentelijke bouw- en woningverordening, goedgekeurd door de gemeenteraad van op 11 september 1984 en door de gemeenschapsminister van Binnenlandse aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 26 maart 1986 (BS 21 mei 1986) strafbaar gesteld zijnde tot en met 30 april 2000 overeenkomstig de artikelen 60, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en de artikelen 60, 66, 68, 69 en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli 2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, de artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en de artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003,

als eigenaar van het onroerend goed gelegen te

gekadastreerd als
met een globale oppervlakte van 74 m²
eigendomsakte verleden op 23 december 2003,

het goed niet in gezonde en veilige toestand te hebben gebracht, namelijk door hoger genoemd pand in een staat van bouwvalligheid of in een onhygiënische toestand te hebben gebracht, welk een gevaar uitmaken voor de volksgezondheid of de veiligheid van de bevolking”, het feit zelf hierdoor zelf niet gewijzigd zijnde.

Beklaagde werd hiervan in kennis gesteld en heeft zich ter zake kunnen verdedigen.

De rechtbank verwijst naar de vaststellingen van de verbalisanten, waaronder de gevoegde foto's (stuk 3) en het technische verslag (stukken 5-8) waaruit de verwaarloosde toestand van het pand van beklagde blijkt.

De rechtbank acht de feiten -zoals geherkwalificeerd- lastens beklagde bewezen.

Met betrekking tot de herstelvordering :

Beklaagde ondernam reeds vele initiatieven om zijn pand in orde te maken.

Thans blijkt enkel de herstelvordering met betrekking tot de ramen nog van toepassing.

Deze vordering is gemotiveerd en ingegeven door de vereiste van een degelijke ruimtelijke ordening.

Ze wordt opgelegd en de termijn voor uitvoering wordt bepaald op één jaar na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis. Een dwangsom van vijftientig euro per dag vertraging wordt opgelegd omdat dit het enige middel blijkt te zijn om het herstel te bekomen.

Strafmaat :

In het belang van een goede ruimtelijke ordening dienen de opgelegde normen strikt te worden nageleefd.

De rechtbank houdt rekening met de reeds geleverde inspanningen door beklagde, zodat de navolgende straf wordt opgelegd met uitstel.

OM DEZE REDENEN,**DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003; de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door de wetten van 24/12/1993, 22/4/2003, het K.B. van 19/12/2003, de programmawet van 27 december 2004 en het K.B. van 31 oktober 2005, artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de hierboven vermelde tenlastelegging - zoals geherkwalificeerd, en bij toepassing van de artikelen 38, 40 van het Strafwetboek.

Rechtdoende op tegenspraak

Herkwalificeert het aan beklagde ten laste gelegde feit zoals hierboven vermeld.

VEROORDEELT :

- beklagde hoofdens het hem ten laste gelegde feit -zoals geherkwalificeerd- tot een geldboete van **VIJFHONDERD EUR.**

Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen; dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopem;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van deze **geldboete** uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van **drie** jaar vanaf heden.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26 juni 2000 en de wet van 7 februari 2003, vermeerderd met 45 decimes, en gebracht op 137,50 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende **103,29 EUR** en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en het KB van 11/12/2001, tot een vergoeding van 25 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 7 februari 2003 de geldboete vermeerderd wordt met 45 decimes, zodat die geldboete 2750 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden;

oOOo

Beveelt het herstel van de plaats, onder andere door het uitvoeren van de hiernavolgende aanpassings -en herstellingswerken aan het pand, gelegen te _____, namelijk in verband met de ramen :

1. *het herstellen van de door rot en corrosie verweerde kaders;*
2. *het herstellen van de afbladderende verf aan de kaders;*
3. *het herstellen van de glasbreuk bij de ramen;*

en dit binnen een termijn van **één jaar** na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis, onder verbeuring van een dwangsom van 25 euro per dag vertraging, en zegt voor recht dat de Stedebouwkundig Inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen, in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de Stedebouwkundig Inspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

oOOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend en zes.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
adjunct-griffier.